

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 182.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

λιγίσσε εἰ ἐν εὐπραγίᾳ τῆς ποιη-
ραν. ὀρθούτσάν σε οἱ ἐν κολάσῃ καὶ
πιμωσίᾳ.

Παλλάδιῳ. ρπ.

Οἱ μὲν ἔδειπώποτε ὅπου περὶ τῆς
θείας Ἰρησικίας εἶπεν ἔδειξεν. ἠπὶ ἠθι-
μῶν, οὐδ' ἀπαιχτωτῶν ἐδόξα μὲν
ἀλλ' ἀπάντων κρατῆρῶν καὶ περὶ εὐ-
μῶν τῶν λόγων, παντίπου δῆλον. ὅτι δὲ
πάντες, ἔχ' οἷς λέγῃ μὲν, ἀλλ' οἷς ἀπεί-
τομῶν ἀρροσεύουσι, καὶ ἀπο τῶν φέ-
ρουσι τῶν ψήφον, καὶ εἰ μὴ φανερώς, ἀλ-
λά καὶ γινώμην μετ' ἐξουσίας ἀπο-
φαινοῦται. καὶ τὸ εἶδεναι καὶ ἡ-
ἐνοῦ καὶ τῆς συνδρομῶν τῶν λόγων ἐ-
χειν τὸ εἶον, καὶ συμβαλεῖσθαι τῶν δόγ-
ματι τῶν πολιτείᾳ, ἵνα μὴ λόγοις νι-
κῶντες, τοῖς ἀράγμασιν ἠπὶ ὀμῶμεθα.

Διδύμῳ πρεσβυτέρῳ. ρσα.

Εἰσας ἔπιλελῆσθαι μετ' ἐπι-
λάν' ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπιλαθόμεν τῆς ἀρετῆς
στὸ διαθέσθαι. ἔπιλελῆσθαι δὲ εἰ ἀκε-
βῶς μάθοιμε ἐκ ἀρενοίας καὶ ἀρε-
δῆς, ἀλλὰ μὴ ἐξ ἀπάτης καὶ ἀρετῆς
στῶς εἰς τοὺς φίλους πεπταρῶν κέναι.

Τῷ αὐτῷ. ρπδ.

Εἰ μὲν ἀληθῆ ἔστι τὰ ἀπαγγελέντα,
οἱ μὲν σοὶ ἀπολογίαν δικαίαν μὴ ὑπο-
λελεῖσθαι. Ζητήσας μὲν γὰρ ἴσως, ἔχ'
εὐρήσας δὲ εἰ δὲ ψευδῆ, μήνυε ἵν' εἰς ἀ-
πολογίας ἀνάγκην τοὺς καταμηνύ-
σαντας ἀρετῆσιν. καὶ ἀπολογου-
μῶν μὲν δεξάμεθα, τὸ δὲ μὴ ποι-
οῦντας, τῆς ἐαυτῶν σωστικῆς ἐξο-
τρακίσσῃ μὲν.

bos multos hic animadvertit, & nonnullis
item probis viris vicem rependit. Quare
si tibi iusti, qui in calamitate sunt, offen-
sionem afferunt, fac te ij confirmet, qui
quiete atque honore fruuntur. Ac rursus
si te improbi illi, quibus omnia secunda
sunt, deiciunt, erigant te illi, qui in pœna
& cruciату versantur.

Palladio. 180.

Quod, vbi de diuina religione verba
habenda fuerint, nunquam superati fueri-
mus, nec impudentiæ opinionem contra-
xerimus, verum omnes sermone ac dispu-
tatione vincamus, ac profligemus, cui libet
perspicuum est. Quod autem omnes ad
ea, quæ facimus, non ad ea quæ dicimus,
animum adiiciant, atque ab his sententiâ
ferant, ac si non apertè, animo saltem &
cogitatione, liberè ac pro potestate pro-
nuncient, id quoque scire oportet. Quo-
circa curandum nobis est, vt vitam sermo-
nis comitem, ac muneris nostri admini-
strationem, fidei, quam profitemur, con-
sentaneam habeamus, ne alioqui sermo-
nibus viuentibus, rebus superemur.

Didymo Presbytero. 181.

Mandatorum meorum memoriam ab-
ieicisse videris: ego autem meæ erga te be-
neuolentiæ obliuione minimè affectus
sum. Afficiar autem, si illud cognitum &
exploratum habuero, te dedita opera ac
de industria, non autem errore quodam &
casu in amicos debacchatum esse.

Eidem. 182.

Si vera sunt quæ ad nos allata sunt, nul-
lam tibi iustam excusationem relictam es-
se arbitror. Vt enim fortasse quæras, haud
tamen inuenies. Si autem falsa, fac sciam,
vt eos, qui hæc detulerunt, ad tibi satisfac-
ciendi necessitatem adigamus, atque id
quidem facientes suscipiamus, facere au-
tem recusantes à nostro cœtu submo-
ueamus.

Rb ij